

piątek, 03.10.2025

UROCZYSTOŚĆ POŚWIĘCENIA NASZEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO

HISTORIA NASZEGO KOŚCIOŁA, KLASZTORU ORAZ PARAFII

W 1934 r. proboszcz parafii św. Jadwigi w Chorzowie ks. Radca Jan Gajda zwrócił się do o. Augustyna Gabora OFM, ówczesnego prowincjała Franciszkanów Prowincji Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny z siedzibą główną w Panewnikach, z propozycją osiedlenia się franciszkanów i założenia parafii w Chorzowie Klimzowcu.

2 lipca 1934 r. przybywa pierwszy franciszkanin - o. Wojciech Kaczmarczyk OFM, jako wikary parafii św. Jadwigi w Chorzowie z zadaniem tworzenia nowej placówki duszpasterskiej. Dzięki życzliwości władz miejskich uzyskano od miasta dom przy ul. Szkolnej 1 (dziś ul. Franciszkańska 1), w którym mieścił się posterunek policji wraz z aresztem.

Jesienią 1934 r. rozpoczęto prace budowlane przy wznoszeniu tymczasowego kościoła drewnianego (który miał być kościołem tymczasowym, tylko na kilka lat).

Projekt kościoła, który miał powstać w miejscu tymczasowego powstał w latach trzydziestych XX w. Budowa miała być wspierana poprzez sprzedaż "cegielek". Autor koncepcji architektoniczno-urbanistycznej bliżej nieznany. Architektura bryły funkcjonalnie nawiązuje do Bazyliki Panewnickiej.

Pod koniec maja 1935 r. prace były na ukończeniu i 2 czerwca 1935 r. ks. Radca Jan Gajda dokonał poświęcenia kościoła. Rozpoczęła się zwyczajna praca duszpasterska, choć księgi parafialne były dalej w parafii św. Jadwigi. Jeszcze w tym samym roku w kościele zbudowano, co jest do dziś charakterystyczne dla kościołów franciszkańskich, wielki i piękny żłóbek - jak podaje kronika.

W połowie 1936 r. zapada decyzja o budowie organów w kościele - zostają zbudowane przez Władysława Kaczmarka z Wronek i poświęcone pod koniec 1937 r. (organy te służą w naszym kościele do dnia dzisiejszego).

Trwały starania o utworzenie samodzielnej parafii - na mocy rozporządzenia biskupiego została utworzona przy kościele franciszkańskim parafia w 1942 r. pod wezwaniem św. Franciszka z Asyżu (do 1852 r. mieszkający na obecnym terenie naszej parafii należeli do parafii w Bytomiu, do 1889 r. do parafii św. Barbary w Chorzowie oraz do 1941 r. do parafii św. Jadwigi w Chorzowie).

W okresie powojennym, w 1957 r. poświęcono trzy dzwony oraz w 1959 r. grootę Matki Bożej Lourdzkiej na placu kościelnym (która już dziś nie istnieje).

Pamiętano jednak o potrzebie wybudowania kościoła murowanego - przypominał to m.in. ks. bp Herbert Bednorz w 1962 r. w czasie wizytacji kanonicznej. Czasy nie były jednak temu sprzyjające.

Parafia ciągle się liczebnie rozrastała. Wraz z budową Osiedla Katowice Górne Tysiąclecie, jego mieszkańcy przynależeli w latach 1975 - 1982 do parafii św. Franciszka z Asyżu w Chorzowie Klimzowcu (a zatem była to wtedy parafia, która obejmowała swym obszarem dzielnicę dwu wielkich miast). Zaistniała więc nagła potrzeba budowy większego kościoła.

W 1978 r. rozpoczęto starania o zezwolenie na rozbudowę u władz kościelnych i państwowych. Po przezwyciężeniu wielu trudności stawianych przez władze państwowe, uzyskano pod koniec 1980 r. zgodę na rozbudowę kościoła i po zatwierdzeniu projektu

wstępnego i planu realizacyjnego rozbudowy kościoła i klasztoru, jesienią 1981 r. powstaje pierwszy wykop i fundament pod budowę klasztoru (trzeba było rozpocząć od budowy klasztoru, gdyż kościół miał powstać w miejscu dotychczasowych zabudowań klasztornych).

11 maja 1982 r. ówczesny Ojciec General Zakonu Braci Mniejszych Jan Vaughn OFM poświęca i wmurowuje kamień węgielny pod budowę klasztoru.

W połowie 1984 r. zostają rozebrane stare zabudowania klasztorne oraz kładzie się fundamenty pod nowy kościół. Projektantami kościoła byli: inż. Krystian Lasek i inż. Bogdan Skurowski, a konstruktorami inż. Alfred Czernecki oraz inż. Ryszard Hyla.

W czerwcu 1985 r. (w 50 - lecie poświęcenia tymczasowego kościoła drewnianego), ks. bp Janusz Zimniak poświęcił i wmurował kamień węgielny pod nowy kościół.

Od 1988 r. Msze św. w dni powszednie okresu zimowego były już odprawiane w kaplicy bocznej św. Antoniego Padewskiego.

7 października 1989 r. ówczesny Ojciec Wikariusz Prowincji Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny Zakonu Braci Mniejszych w Polsce dr Hieronim Dłubis OFM dokonuje benedykcji nowego kościoła i od tego dnia liturgie sprawuje się w nowym kościele (stary zostaje powoli rozebrany - służył 54 lata).

Po postawieniu stałego ołtarza dnia 3 października 1990 r. ks. bp Damian Zimoń dokonuje poświęcenia kościoła.

11 lutego 1992 r. ks. bp Damian Zimoń wydał dekret potwierdzający fakt istnienia parafii przy Klasztorze Zakonu Braci Mniejszych w Chorzowie Klimzowcu.

Od tego czasu w kościele jak i w jego otoczeniu wciąż trwają prace wykończeniowe.

W 1997 r. posadzkę prezbiterium wyłożono granitem, a następnie zamontowano granitową chrzcielnicę i ambonę.

14 września 1998 r. erygowano nowe stacje Drogi krzyżowej.

W latach 1999-2000 dokonano otynkowania całego kompleksu kościelno-klasztornego.

W 2002 r. zrealizowano projekt zewnętrznej iluminacji kościoła.

W 2003 r. dokonano modernizacji systemu ogrzewania kościoła.

W 2005 r. zostało odnowione tabernakulum, przeniesione w 2000 r. w nowe miejsce.

11 listopada 2009 r. poświęcono nowy krzyż misyjny stojący przed kościołem.

Latem 2010 r. dokonano wymiany okien w kościele, które zagrażały bezpieczeństwu przechodniów.

Następnie podjęto się konserwacji okna w kopule prezbiterium, modernizacji podejścia do kaplicy św. Antoniego od strony krzyża misyjnego łącznie z naprawą muru oporowego, zainstalowano nowe nagłośnienie, a także wymieniono tablicę elektryczną w zakrystii.

We wrześniu 2012 r. rozpoczęto dwuetapowe malowanie kościoła, które zakończono w maju 2013 r. Po odnowieniu ścian naszej świątyni pomalowano również kaplicę św. Antoniego.

W kwietniu 2019 r. naszą świątynię wypełniły nowe ławki, które zastąpiły zniszczone ławki ze starego kościoła i szkolne krzesła.

Klimzowiecki kościół wciąż jeszcze czeka na nowe meble sakralne: sedilia do prezbiterium. W planach wykończeniowych znajduje się jeszcze fundacja witraży, które nadałyby naszej świątyni ostatecznego sakralnego klimatu.